

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 08310-13/2017-ERU

V Jihlavě dne 12. června 2018

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti VEToP spol. s r. o., se sídlem Vodní 375, 345 61 Staňkov, IČ: 483 63 383 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08310-7/2017-ERU ze dne 8. listopadu 2017 (sp. zn. OSR-08310/2017-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 30. srpna 2016 v obci [REDAKCE], u nemovitosti č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], v ochranném pásmu plynárenského zařízení zemní práce v souvislosti s realizací stavby „vodovodní a kanalizační přípojka [REDAKCE]“, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 110 (dále též „plynárenské zařízení“), a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně, uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 90 000 Kč a dále mu uložil povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu, na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti VEToP spol. s r. o., se sídlem Vodní 375, 345 61 Staňkov, IČ: 483 63 383, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08310-7/2017-ERU ze dne 8. listopadu 2017 (sp. zn. OSR-08310/2017-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly a kontrolní zjištění

Energetický regulační úřad zahájil u účastníka řízení dne 11. dubna 2017 kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem byla kontrola

dodržování povinností vyplývajících z § 68 odst. 3 energetického zákona, a to ve věci poškození středotlakého plynovodu IPE DN 110, a to v důsledku zjištění poškození tohoto plynárenského zařízení, ke kterému došlo dne 30. srpna 2016 v obci [REDAKCE] u nemovitosti č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE].

Svá kontrolní zjištění Energetický regulační úřad shrnul v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 04331-8/2017-ERU, ze dne 20. června 2017 (dále též „protokol o kontrole“). V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl na základě objednávky výkopové práce pro následné provedení kanalizační a vodovodní přípojky rodinného domu. Dne 20. dubna 2015 vydal k této stavbě provozovatel distribuční soustavy „Stanovisko k existenci plynárenských zařízení“ zn. [REDAKCE], s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení, včetně STL plynovodu DN 110. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo s odkazem na výše uvedené Stanovisko zn. [REDAKCE] provedeno dne 28. července 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven protokol č. [REDAKCE]. Výsledkem kontroly bylo zjištění, že účastník řízení dne 30. srpna 2016 prováděl v obci [REDAKCE], u nemovitosti č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v blízkosti plynárenského, resp. energetického zařízení činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení. Vůči kontrolním zjištěním obsaženým v tomto protokolu účastník řízení neuplatnil žádné námítky.

II. Správní řízení v prvním stupni

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 08310-3/2017-ERU ze dne 24. srpna 2017, vydaným podle § 150 správního řádu, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení v zákonné lhůtě odpor, který odůvodnil tím, že správní orgán nepostupoval dle § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Na základě podaného odporu byl vydaný příkaz zrušen a Energetický regulační úřad pokračoval ve správním řízení sp. zn. OSR-08310/2017-ERU, když dne 4. října 2017 účastníka řízení vyrozuměl o pokračování v řízení, o možnosti doložit své majetkové poměry, a poučil jej o právu žádat nařízení ústního jednání. Účastník řízení se vyjádřil v přípise doručeném Energetickému regulačnímu úřadu dne 10. října 2017, kde mj. uvedl, že při posuzování dané věci nebyla zohledněna skutečnost, že se účastník řízení snažil všemi prostředky minimalizovat škody způsobené jeho zaměstnancem (plynárenské společnosti RWE plně uhradil veškeré náklady spojené s únikem plynu a následnou opravou potrubí v celkové výši 85 701,81 Kč), že nebyla zohledněna trestní odpovědnost tohoto zaměstnance, a závěrem vyjádřil své přesvědčení, že za přestupek neodpovídá, neboť vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil.

III. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08310-7/2017-ERU ze dne 8. listopadu 2017 byla účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 30. srpna 2016 v obci [REDAKCE], u nemovitosti č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], v ochranném pásmu

plynárenského zařízení prostřednictvím zemního stroje zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 110, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně, uložena pokuta ve výši 90 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu ve výši paušální částky 1 000 Kč.

Energetický regulační úřad se v odůvodnění rozhodnutí zcela ztotožnil s kontrolními závěry obsaženými v protokolu o kontrole. Podle něj bylo jednoznačně prokázáno, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení zemní práce v souvislosti s realizací stavby „vodovodní a kanalizační přípojka [REDAKCE]“, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení lžící bagrovacího stroje. V důsledku poškození došlo k výraznému úniku plynu do ovzduší po dobu 60 minut a přerušení dodávky plynu 67 zákazníkům, tuto okolnost vyhodnotil prvostupňový správní orgán jako přitěžující. V rozhodnutí se správní orgán vypořádal i s vyjádřením účastníka řízení ohledně trestní odpovědnosti strojníka, které bylo Energetickému regulačnímu úřadu doručeno dne 10. října 2017.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08310-7/2017-ERU ze dne 8. listopadu 2017 (sp. zn. OSR-08310/2017-ERU), které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 22. listopadu 2017 rozklad, kterým napadá všechny jeho výroky, neboť má za to, že se správní orgán nedostatečně vypořádal s jeho argumenty vznesenými v průběhu řízení. Účastník řízení proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí, popřípadě alespoň snížení uložené pokuty.

Účastník řízení předně namítá, že za přestupek neodpovídá, neboť vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, dostal všem povinností stanoveným v energetickém zákoně a splnil také veškeré povinnosti vyplývající z dalších právních předpisů. Všichni zaměstnanci účastníka řízení, přítomní v inkriminované době na stavbě, byli řádně proškoleni a seznámeni se situací i s povinnostmi souvisejícími s pracemi v ochranném pásmu. K poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku nedbalosti zaměstnance účastníka řízení, zaměstnanec však již byl za své jednání postižen v trestním řízení. Účastník řízení tedy nesouhlasí s tím, aby mu chování této osoby bylo přičítáno.

Účastník řízení se neztotožňuje ani s tím, že v jeho jednání lze shledat vysokou společenskou škodlivost. Je totiž přesvědčen, že ani jednomu zákazníkovi nevznikla újma, a to i jeho přičiněním, neboť okamžitě koordinoval svůj postup se společností RWE, která provedla nápravu dané situace.

Poslední námitka směřuje ke stanovení konkrétní výměry pokuty, která je dle názoru účastníka řízení neadekvátní závažnosti přestupku a mohla by pro něj být likvidační. Uložená pokuta je nepřiměřená zejména s ohledem na polehčující okolnosti, jimiž jsou chování účastníka řízení po události, jeho dosavadní bezúhonnost, i skutečnost, že veškeré náklady vzniklé inkriminovanou událostí byly zcela uhrazeny. Vzhledem k tomu, že nešlo o úmyslné jednání, neměla by tato okolnost být posuzována jako přitěžující.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Přestupku (dříve správního deliktu) podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017 (i aktuálním), se mohla dopustit právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že porušila některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 téhož zákona. V ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017 (i aktuálním), bylo uvedeno, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené ustanovení zákona tak v podstatě představuje kategorický zákaz provádět činnosti, které by byly způsobilé poškodit plynárenskou soustavu, nebo omezit či ohrozit její spolehlivost a bezpečnost provozu, a dále zákaz při provádění činností v ochranném pásmu i mimo ně poškodit energetická zařízení. Tyto dvě skutkové podstaty se potom odlišují způsobeným následkem, když první představuje přestupek ohrožovací a druhá přestupek poruchový. Z výše uvedeného tak mj. vyplývá i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenské soustavy či energetických zařízení.

Přestupek lze obecně vymezit jednáním a škodlivým následkem, které musí být v příčinné souvislosti, aby mohla být vyvozena odpovědnost za přestupek. V tomto konkrétním případě z kontrolního i správního spisu vyplývá, že zaměstnanec účastníka řízení v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl prostřednictvím stavebního stroje práce, v jejichž důsledku došlo k poškození středotlakového plynovodu IPE DN 110. Tuto skutečnost účastník řízení nerozporoval v průběhu kontroly ani následně zahájeného správního řízení. Dle vyjádření účastníka řízení bylo potrubí plynovodu ručně obnaženo dne 29. srpna 2016, kdy byly práce zahájeny a k jeho poškození došlo následně, při pokračování ve výkopových pracích, prováděných kolovým rypadlem Komatsu WB97S, které obsluhoval zaměstnanec účastníka řízení, když lžice rypadla sjela „*po velkém kamenu, který v zemi nebyl vidět, tak že lžice bagru přímo narazila na plynové vedení a poškodila ho*“. Poloha plynárenského zařízení odpovídala jeho vytyčení, provedenému jeho provozovatelem dne 28. července 2016, plynárenské zařízení bylo před poškozením obnaženo ručně kopanou sondou, a bylo opatřeno ochrannými prvky.

Podmínky, za nichž je možné právnické osobě přičítat jednání jejího zaměstnance, již v minulosti vymezila poměrně rozsáhlá judikatura (např. rozsudek NSS 9 As 213/2016-60), i odborná literatura: „*Posouzení, zda k jednání došlo při činnosti právnické osoby, závisí na okolnostech konkrétního případu. Ke škodě musí dojít při uskutečňování vlastní činnosti*

právnícké osoby, popř. při činnosti, která ještě nevybočuje z tohoto rámce. Do rámce činnosti právnícké osoby spadá především výkon zaměstnání, plnění úkolů vyplývajících z pracovního poměru, plnění služebních povinností, úkony s tím přímo související a dále jde o takovou další činnost, která nepostrádá místní, časový a věcný (vnitřní, účelový) vztah k činnosti právnícké osoby.“ (Prášková, H. Základy odpovědnosti za správní delikty. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 247). A např. z rozsudku NSS 9 As 213/2016-60 potom vyplývá, že: „Pro posouzení, zda je právnícká osoba odpovědná za jednání svého zaměstnance, je tedy podstatné, zda k porušení právních povinností došlo v souvislosti s místní, časovou a věcnou vazbou k činnosti právnícké osoby, tedy zda při činnosti, již byla škoda způsobena, zaměstnanec sledoval zejména z objektivního i subjektivního hlediska plnění svých pracovních úkolů.“. Z výše uvedeného je zřejmé, že to byl právě účastník řízení, kdo porušil zákaz stanovený v § 68 odst. 3 energetického zákona, neboť právě jemu je jednání jeho zaměstnance, který fakticky vykonával výkopové práce, přičitatelné.

Tomuto dříve zastávanému pojetí v zásadě odpovídá i nynější explicitní zákonná úprava, neboť také podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je právnícká osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnícké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnícké osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnícké osobě, a to při činnosti právnícké osoby, v přímé souvislosti s činností právnícké osoby nebo ku prospěchu právnícké osoby nebo v jejím zájmu. Podle § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky se za účelem posuzování přestupkové odpovědnosti právnícké osoby považuje za osobu, jejíž jednání je této právnícké osobě přičitatelné, zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení.

Účastník řízení v rozkladu namítá, že za přestupek neodpovídá, neboť mj. vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Z výše uvedeného ovšem vyplývá, že se tímto tvrzením, navzdory svému přesvědčení, odpovědnosti za přestupek zprostit nemůže. Odpovědnost za spáchaný přestupek totiž plně dopadá na účastníka řízení, neboť to byl on, kdo v rozporu s požadavkem přiměřené opatrnosti prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení za pomoci zemního stroje, ačkoli celý prostor v okolí plynárenského zařízení ve vzdálenosti 1 metr na obě strany je chráněn ochranným pásmem a veškeré práce v této oblasti je nutné provádět pouze ručně a s maximální opatrností tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Již z pouhého použití zemního stroje k výkopovým pracím je zřejmé, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil.

Obecně totiž platí, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost s vynaložením veškerého úsilí tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Navíc i z „Protokolu o vytyčení plynárenského zařízení“ ze dne 28. července 2016 (se kterým byl účastník řízení prokazatelně seznámen) vyplývá, že veškeré práce ve vzdálenosti 1 metru od plynovodu je nutné provádět ručně a práce v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení je nutné provádět tak, aby nedošlo k porušení izolace nebo stěny PE potrubí. K poškození plynárenského zařízení tedy došlo i přesto, že bylo vytyčeno v terénu,

a při provádění výkopových prací bylo možno se jeho poškození vyhnout. Lze jistě souhlasit s tím, že ve všech případech nemusí být reálně provádět veškeré práce ručně, v tomto konkrétním případě je důležité (jak vyplývá z účastníkova popisu skutku, že lžíce bagru „sjela“ po překážce), v jaké blízkosti plynárenského zařízení byly práce prováděny strojně. I tak je ovšem nutné konstatovat, že riziko užití určité techniky nese osoba, která příslušné práce vykonává, jelikož zákaz poškození plynárenského zařízení je absolutní, přičemž tato osoba se objektivně nemůže zbavit odpovědnosti za škodlivý následek v případě, kdy věděla, kde přesně se dotčené zařízení nachází.

Rada tak nemá žádné pochybnosti o tom, že účastník řízení nepostupoval výše uvedeným způsobem, když po provedení ručně kopané sondy již další výkopové práce prováděl prostřednictvím zemního stroje a v důsledku nedodržení stanovených postupů tak došlo k poškození středotlakého plynovodu lžící kolového rypadla. Takto je zcela zřejmé, že výkopové práce pro provedení kanalizační a vodovodní přípojky rodinného domu nebyly ze strany účastníka řízení v ochranném pásmu středotlakého plynovodu prováděny tak, aby v jejich důsledku nedošlo k poškození plynárenského zařízení, účastník řízení skutečně nevyvaloval veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení své právní povinnosti zabránil, a svým jednáním tak naplnil formální znaky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Ani s další námitkou účastníka řízení, že v uvedeném případě došlo k nedbalostnímu činu obsluhy zemního stroje, kdy strojník již byl za své jednání v trestně právní rovině potrestán a účastníkovi řízení tedy nemůže být opětovně přičítáno protiprávní chování této fyzické osoby, se Rada nemůže ztotožnit. Samotné trestní stíhání obsluhy zemního stroje, coby zaměstnance účastníka řízení, totiž na celkovém posouzení věci nic nemění. Tím spíše, že trestní stíhání v této věci bylo vůči tomuto strojníkovi pouze podmíněně zastaveno, a tudíž bylo spáchání předmětného činu v trestním řízení prokázáno.

Se zaměstnancem účastníka řízení totiž bylo vedeno trestní řízení z hlediska toho, že byl fyzickou osobou, která daný čin spáchala (jednalo se tedy o osobní trestní odpovědnost osoby), což však nevyklučuje odpovědnost účastníka řízení za jemu přičitatelný přestupek. Není žádných pochybností o tom, že to byl účastník řízení, kdo prováděl práce v ochranném pásmu, přičemž je nepochybné, že k poškození energetického zařízení nacházejícího se v ochranném pásmu došlo v důsledku těchto prací. Přijetím zákona č. 418/2011Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, došlo k prolomení zásady individuální trestní odpovědnosti zavedením zásady souběžné nezávislé trestní odpovědnosti fyzické a právnické osoby, kdy trestní odpovědností právnické osoby není dotčena trestní odpovědnost fyzických osob a trestní odpovědností těchto fyzických osob není dotčena trestní odpovědnost právnické osoby. V případě přestupků takové situace obdobně řeší zákon o odpovědnosti za přestupky, který ve svém § 20 odst. 7 stanoví, že odpovědností právnické osoby za přestupek není dotčena odpovědnost za přestupek fyzických osob uvedených v § 20 odst. 1 a 2 tohoto zákona a odpovědností za přestupek těchto fyzických osob není dotčena odpovědnost právnické osoby za přestupek. Z vedeného vyplývá, že uplatnění souběžné nezávislé deliktvní odpovědnosti fyzické a právnické osoby neporušuje zásadu *ne bis in idem*, neboť sankce jsou *de iure* adresované odlišným subjektům, a to fyzické osobě v rámci její individuální trestní odpovědnosti a právnické osobě v rámci přestupkové odpovědnosti právnických osob.

Nedůvodná je též námitka účastníka řízení, že v jeho jednání nelze shledat vysokou společenskou škodlivost. A to nejen proto, že není vůbec zřejmé, z čeho účastník řízení dovozuje, že žádnému ze zákazníků v důsledku přerušení dodávky plynu nevznikla újma. Podstatná je v tomto případě skutečnost, že existuje příčinná souvislost mezi činností účastníka řízení v ochranném pásmu, která vedla k poškození plynárenského zařízení, a způsobeným škodlivým následkem. Následkem protiprávního jednání účastníka řízení totiž došlo k poškození plynárenského zařízení, k úniku 5 159 m³ plynu do ovzduší za dobu 60 minut a k přerušení dodávky plynu pro 67 konečných zákazníků kategorie domácnost po dobu 7 hodin, jak vyplývá z „Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení“, číslo hlášení v [REDAKCE] ze dne 30. srpna 2016, a z „Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ“, číslo protokolu [REDAKCE] ze dne 30. srpna 2016, přičemž tento škodlivý následek byl v příčinné souvislosti se stavební činností prováděnou účastníkem řízení v ochranném pásmu plynárenského zařízení. Únik plynu do ovzduší byl tedy poměrně masivní, neboť bylo poškozeno významnější plynárenské zařízení dimenze DN 110. Svým aktivním jednáním, s výše popsanými následky, tak účastník řízení nepochybně naplnil i materiální stránku přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. V daném případě vznikla újma nejen na straně dotčených odběratelů, ale především na straně provozovatele plynárenského zařízení, a v neposlední řadě došlo i k narušení veřejného zájmu.

Má-li být právně závadné jednání účastníka řízení kvalifikováno jako přestupek, musí nutně vykazovat určitou míru společenské škodlivosti, která je posuzována ve vztahu k porušené povinnosti, jež se dotýká chráněného společenského zájmu a hodnot chráněných energetickým zákonem. Takovými hodnotami jsou nejen obecný zájem společnosti na dodržování právních předpisů, ale v tomto konkrétním případě navíc i zájem společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, na nepřerušenosti dodávky plynu či zájem na provádění stavebních prací odpovědným způsobem tak, aby nedocházelo k poškození energetické infrastruktury. Z přezkumu rozkladem napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že se Energetický regulační úřad naplněním materiální stránky uvedeného přestupku řádně zabýval a s jeho závěry v této věci se Rada plně ztotožňuje.

Výše uvedené úzce souvisí i s poslední rozkladovou námitkou účastníka řízení, která se týká stanovení konkrétní výměry uložené pokuty. Namítá nejen to, že by tato pokuta pro něj mohla být likvidační, ale také je dle jeho názoru uložená pokuta neadekvátní vzhledem k nedbalostnímu spáchání přestupku, závažnosti přestupku, stejně jako jeho následné snaze o minimalizaci vzniklých škod a vzhledem k jeho dosavadní bezúhonnosti.

Ani tato námitka účastníka řízení není důvodná, a to nejenom proto, že Energetický regulační úřad v rámci polehčujících či přitěžujících okolností nehodnotil formu zavinění účastníka řízení. V případě odpovědnosti právnických a fyzických podnikajících osob za spáchání přestupku se totiž jedná o odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost bez ohledu na zavinění. V daném případě tak Energetický regulační úřad neposuzoval, zda účastník řízení postupoval úmyslně či nedbalostně a o jaký druh nedbalosti nebo úmyslu se jednalo, ale podstatné bylo pouze to, že ke škodlivému následku došlo protiprávním jednáním účastníka řízení a nikoli jednáním jiného subjektu. Energetický regulační úřad tedy jako přitěžující okolnosti hodnotil toliko konkrétní způsob provádění zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a také vzniklý následek, tedy masivní únik plynu a odpojení 67 konečných zákazníků. Nutno především zdůraznit, že při zjištěných skutkových

okolnostech mohl účastník řízení, při dodržení přiměřené opatrnosti, narušení plynárenského zařízení zabránit, neboť toto zařízení bylo odkryté, a jeho poloha tedy byla přesně známa.

Jako polehčující okolnosti potom Energetický regulační úřad hodnotil zejména bezprostřední snahu účastníka řízení o nápravu vzniklé situace, úhradu škody správcí plynárenského zařízení, stejně jako skutečnost, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona v působnosti Energetického regulačního úřadu. Není tedy pravda, že by se těmito okolnostmi prvostupňový správní orgán nezabýval, jak namítá účastník řízení. Energetický regulační úřad k nim přihlédl při uvažování o výši ukládané sankce jako k polehčující okolnosti, a to výrazným způsobem.

Po zvážení všech polehčujících i přitěžujících okolností případu, včetně „Výkazu zisku a ztráty k 31. prosinci 2015“, založeného v účetní závěrce účastníka řízení ve sbírce listin Veřejného rejstříku, přistoupil prvostupňový správní orgán ke snížení pokuty oproti její výši dříve uložené ve zrušeném příkazu, a to o 10 000 Kč. K podstatnějšímu snížení pokuty nedošlo, neboť účastník řízení nedoložil své aktuální majetkové poměry. I tak byla pokuta uložena při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, čemuž jednoznačně nasvědčuje porovnání uložené pokuty ve výši 90 000 Kč oproti možnému zákonnému rozpětí pokuty až do výše 15 000 000 Kč. Uložená sankce odpovídá i ustálené rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu ohledně výše ukládaných pokut za tento typ přestupku, což je možno ověřit na webových stránkách Energetického regulačního úřadu, kde jsou zveřejňována veškerá správní rozhodnutí v oblasti výkonu dozoru, tedy i ta týkající se porušení § 68 odst. 3 energetického zákona. Výši sankce tedy Rada shledala naprosto přiměřenou okolnostem případu, když se v tomto případě jednalo o poškození středotlakového plynovodního potrubí, tj. nikoliv zařízení marginálního významu.

Ani s ohledem na tržby dosahované účastníkem řízení se nejedná o pokutu likvidační, jak ostatně sám prvostupňový správní orgán dostatečně odůvodnil v napadeném rozhodnutí. Účastníkovi řízení také umožnil vyjádřit se k jeho majetkovým poměrům, této možnosti ovšem účastník řízení nevyužil, a proto správní orgán vycházel z veřejně přístupných údajů ve sbírce listin obchodního rejstříku. Z takto získaných podkladů neplyne, že by společnost byla dlouhodobě ve ztrátě, naopak její obrat se pohybuje každoročně ve výši nad [REDAKCE] Kč, což svědčí o takovém rozsahu podnikatelské činnosti, který uložení pokuty ve výši 90 000 Kč nemůže ohrozit.

Po důkladném přezkumu postupu prvostupňového správního orgánu tak Rada může konstatovat, že Energetický regulační úřad postupoval v souladu s § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, a to aniž by jakkoli vybočil z mezí mu svěřeného diskrečního oprávnění. Rozhodnutí ve věci po provedení všech relevantních důkazů vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, který je v rozkladem napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem popsán. Správní orgán v tomto konkrétním případě vycházel ze skutečností relevantních pro daný případ při zachování nestrannosti, rovného zacházení, proporcionality i legitimního očekávání, opatřil z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí a zjišťoval všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení a provedl všechny důkazy nutné i dostatečné pro zjištění skutkového stavu a následné vydání rozhodnutí. Je tak evidentní, že Energetický regulační úřad jednal v souladu s právními předpisy, podrobně se zabýval

všemi důležitými okolnostmi případu, dostatečným a přezkoumatelným způsobem vypořádal námitky účastníka řízení, a svůj postup v rozhodnutí také detailně popsal a odůvodnil.

VI. Závěr

Po přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí, Rada tímto rozklad účastníka řízení zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

VETOP spol. s r. o.